

ПРОТОКОЛ

№ 82

гр. Пазарджик, 19.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

при участието на секретаря Ива Чавдарова

Сложи за разглеждане докладваното от КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

Административно наказателно дело № 20235220201343 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 10:10 часа се явиха:

Жалбоподателят Ц. Д. Т., редовно уведомен от предходното съдебно
заседание чрез адв.П. – не се явява. За него се явява пълномощникът адв.Р.
П., редовно упълномощен.

Адм.наказ.орган НАЧАЛНИК ГРУПА В ОДМВР-ПАЗАРДЖИК,
СЕКТОР ПЪТНА ПОЛИЦИЯ, редовно призован- не се явява и не изпраща
процесуален представител.

Свидетелите Н. Д. М., М. К. К. и Д. Ц. Т., редовно призовани – явяват се
лично.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото. Няма пречки.

Съдът намира, че не е налице процесуална пречка за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Свидетелите напуснаха залата.

Съдът ДОКЛАДВА постъпили във връзка с изпълнение на протоколно

определение от предходното съдебно заседание: протокол от системен администратор на РС-Пазарджик, ведно с приложен към него компакт диск, 2 бр. писма от Сектор ПП при ОДМВР-Пазарджик, ведно с приложения и писмо от „Д.“ АД с.Главиница, ведно с приложение.

АДВ. П.: Запознат съм. Да се приемат.

СЪДЪТ намира, че съдържащата се информация в постъпилите документи и приложения към тях е относима към предмета на делото и от значение за правилното му решаване, поради което същите следва да се приемат като писмени доказателства, а изготвения компакт диск- като веществено доказателство.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото: протокол от системен администратор на РС-Пазарджик, 2 бр. писма от Сектор ПП при ОДМВР-Пазарджик, ведно с приложения и писмо от „Д.“ АД с.Главиница, ведно с приложение, а като веществено доказателство: 1 брой компакт диск.

АДВ. П.: Между двете съдебни заседания постъпи от „Л.“ покана за доброволно изпълнение с изх.№11206/12.12.2023г., с която канят г-н Т. доброволно да възстанови щети по лек автомобил „БМВ Х6“ с рег. № **** в размер на 1387,99 лв.. Моля да приемете поканата като писмено доказателство по делото, както и отговор на поканата от моя доверител от 05.01.2024г. с обратна разписка, че е получена от „Л.“ на 08.01.2024г.. Отговорът съдържа оспорване на плащането с довода, че в момента има висящо производство. С тези доказателства се домогваме да докажем, че няма как без каквито и да е следи и щети по лекия автомобил на Т., с който се твърди, че е извършено ПТП-то, същевременно да са настъпили такива големи щети по автомобила на г-жа К. в размер на близо 1400 лв.. В тази връзка правя доказателствено искане да се изиска от „Л.“ щета№ 1205-1261-23-000037/2023г., към която се съдържа опис на щетите и са направени снимки на автомобила на К.. След представянето на преписката ще направя искане за извършване на САТЕ, която да установи възможно ли е, без каквито и да е установени щети по лекия автомобил, собственост на Ц. Т., да се причинят такива по другото МПС, собственост на К.. Това е свързано с

обстоятелството, че св.К. е извършил оглед на автомобила на Т., съставил е констативен протокол и самият той заяви, че за неговото учудване нямало никакви щети по автомобила на Т.. Тези доказателствени искания се правят във връзка с възражението, релевирано в жалбата относно авторството на извършеното административно нарушение.

СЪДЪТ намира, че с оглед установяване на обективната истина по делото, направеното от адв.П. доказателствено искане за приемане по делото като писмени доказателства на покана за доброволно изпълнение от „Л.“ и отговор на покана за доброволно изпълнение от Ц. Т., е основателно, поради което посочените документи следва да бъдат приети като писмени доказателства.

По отношение на доказателственото искане, направено от адв.П., за изискване и прилагане по делото на застрахователна преписка- щета № 1205-1261-23-000037 по описа на ЗК "Л." АД, съдът намира същото за основателно, доколкото съдържащите се в същата данни касаят обективни признаци от административното нарушение, предмет на атакуваното НП, чието установяване е от съществено значение за правилното решаване на делото, с оглед направените в жалбата възражения, касаещи авторството на извършеното деяние. Предвид изложеното, следва да бъде отправено искане до ЗК „Л.“ АД с адрес гр.София, **** да бъдат представени всички материали, съдържащи се по застрахователна преписка във връзка с щета № 1205-1261-23-000037 по техния опис.

По доказателственото искане на адв.П. за назначаване на САТЕ, съдът ще се произнесе по основателността на същото след получаване на изисканите от „Л.“ АД книжа.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото: покана за доброволно изпълнение от „Л.“ и отговор на покана за доброволно изпълнение от Ц. Т..

ДА СЕ ПИШЕ ПИСМО до ЗЛ „Л.“ АД в горния смисъл.

В залата влиза свидетелят Н. М..

Сне самоличността на **свидетеля** М., както следва:

Н. Д. М. – родена на ****г. в гр.Пазарджик, живуща в гр.Пазарджик, ****, българка, българска гражданка, неомъжена, с висше образование, работеща като управител на фирма, неосъждана, ЕГН: *****, без родство с жалбоподателя.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Пристъпи се към разпит на свидетеля Н. М.:

СВ. М.: Не помня конкретната дата. Слизайки от тренировки по йога, която се провежда в бизнес център на бул.“България“, срещу църквата и минавайки покрай автомобила на моя приятелка, с която бях тогава, друг автомобил ме засече и щеше да ме блъсне. Аз вървах пеша. Не можах да отида до автомобила на моята приятелка, към който се бяхме запътили, понеже колата щеше да ме удари. Не си спомня каква беше колата.

Обяснявам как беше ситуацията: Автомобилът на моята приятелка беше паркиран. Аз бях с нея. Аз исках да се кача в колата на приятелката ми. Този автомобил минаваше и удари автомобила на Н., който беше паркиран пред този на моята приятелка. Аз бях с моята приятелка Д. Г.. Двете излизахме от спортния център. Нейният автомобил беше паркиран пред бизнес центъра. Ние искахме да се качим в него и да потеглим. Докато се опитвах да мина пред нейния паркиран автомобил, покрай него мина друг автомобил, който за малко да ме блъсне. След което той продължи напред и удари паркираната отпред кола. Това стана след около 5-6 метра пред мястото, където щеше да ме удари. Тази кола удари паркирания автомобил на М.. Понеже знам, че колата е на М., й написах съобщение, че са й ударили автомобила. Тогава видях номера на колата и го написах в съобщението, което изпратих на М.. Автомобилът на М. е „БМВ“ - тъмен цвят, но не знам точно какъв цвят.

Пак казвам двата автомобила- този на моята приятелка Д. и на М., бяха паркирани един след друг, но не мога да си спомня предниците им как точно са били разположени. Мисля, че бяха една след друга колите, по посока на движението, но не съм сигурна.

Имам записан в телефона си рег.№ на колата на М. /свидетелят проверява в своя мобилен телефон/. Номерът е ****, „БМВ Х6“. Това е колата на М.. Видях, че другата кола удари огледалото на колата М. и може би малко от предницата. Аз съм посочила подробно тогава в полицията и не отричам

нищо от казаното. Просто вече е минало доста време и някои детайли ми бягат.

Не съм видяла дали автомобилът, който мина покрай мен, е бил управляван от мъж или жена. Мина бързо и не съм видяла. Не съм видяла и дали е имало един човек или няколко в него. След като удари колата на М., този автомобил не спря и аз затова ѝ писах по „Месинджър“. Аз тогава записах номера на автомобила и марката, но не си я спомням вече. Тя може да ви покаже по съобщението, което съм ѝ пратила. Аз просто вече не пазя кореспонденцията ни. Автомобилът продължи в посока Община Пазарджик.

След това с М. разговаряхме по случая и тя ми каза, че е видяла щетата, като слезнала от тренировка. Аз просто трябваше да тръгна по-рано, преди да приключи тренировката по йога и затова излязох преди М..

Мисля, че когато ни разпитваше полицаия, името не му го помня, човекът, който беше дошъл на разпит, си беше признал, че е бил той.

Тази спортна зала, ако гледаме в посока от кръговото към центъра, се намира отдясно. Точният адрес на спортната зала не го знам. Мога да го видя в интернет. От дясната страна се намираха двете колите- на Д. и М. на пътя в посока Община Пазарджик. Аз не пресичах, а минавах пред колата на Д.. Аз бях стъпила на пътното платно, пред колата на моята приятелка бях точно тогава. Не можах да заобиколя колата ѝ и да влезна в нея, защото човекът щеше да ме удари, даже не знам как не удари и нейната кола. Мисля, че не съм отишла да видя какво е причинено на автомобила на К., а ѝ писах веднага, защото щях да забравя номера. Ние сме в една група „Йога мама“ и там писах в групата. Написах ѝ съобщение в смисъл- като свърши йогата, да ми звънне, понеже удариха колата ѝ. Тя ми звънна след това. Ние не сме близки. Не съм ѝ оставяла бележка на нейния автомобил. След като стана този инцидент на тел.112 аз не съм звъняла. Не съм звъннала, защото така прецених, че е по-добре да се обадя на М. и тя да прецени какво да направи. Ако беше моят автомобил, щях да звънна на 112.

Когато ходих в КАТ при полицаия, при разпита на човека, който беше извикан, не съм присъствала, но човекът тогава си призна, че е виновен. Направи го пред мен. Каза, че не е искал. Аз даже му казах: „Може би се стреснахте, че щяхте да ме блъснете и затова продължихте“. Той каза, че не е искал и така е станало. Този разговор между нас се проведе в КАТ. Не знам

дали е имало полицаи, който да е чул този разговор между нас двама. Даже се извини човекът. Попитах го защо не е спрял и той не ми даде отговор. Не ми е казал директно, че той е управлявал автомобила. Просто ми каза: „Съжалявам, не съм искал“.

М. ми каза, че има камери на бизнес центъра и че може да се види колата, която е минавала и ударила нейния автомобил, и да се види цялата ситуация. Когато бях на разпит в КАТ, полицаят не ми е показвал записи на камери.

В присъствието на свидетеля Н. М. се пристъпи към оглед на вещественото доказателство 1 брой компакт диск посредством възпроизвеждане на съдържащия се в него видеозапис.

СВ. М.: Със синия клин съм аз, а с русата коса е моята приятелка Д.. Нейната кола не се вижда на записа. Едната кола отпред е на М., тъмната. Сега като го виждам записа правя уточнение, че между колата на М. и колата, в която аз исках да се кача, е имало явно и друга кола. Тук не се вижда как щеше да мине през мен, но посочвам, че светло сивото „БМВ“, което са движи е тази кола, която удари на М. автомобила, то се вижда.

В залата влиза свидетелят М. К..

Сне се самоличността на **свидетеля**, както следва:

М. К. К. – родена на ****г. в гр.Пазарджик, живуща в гр.Пазарджик, ****, българка, българска гражданка, неомъжена, с висше образование, работеща като управител на „К.“ ЕООД и „А.“ ЕООД, неосъждана, ЕГН: *****, без родство с жалбоподателя.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Пристъпи се към разпит на свидетеля М. К.:

СВ. К.: Към 29.05.2023г. съм имала лек автомобил „БМВ Х6“ с рег. № **** – черен на цвят.

Бяхме на йога аз, Н. и още дами, които нямат общо със случая. Н. си тръгна по-рано и след като ние приключихме, видях, че ми е написала в групата, в която се разбираме във „Фейсбук“, регистрационен номер без

последните две букви, нейния телефон и „обади ми се“. /свидетелят проверява в мобилния си телефон/. Написала е точно: „Звънни ми, като свършиш, тел. номер, ама веднага като свършиш, ****, сиво БМВ 3-ка“. Аз не й звъннах веднага. Поговорихме си след йогата с другите момичета, след това излязох, качих се на колата ми и си тръгнах. Нищо не съм видяла по колата тогава. Звъннах й, като потеглих с колата и тя ми обясни какво е станало. Спрях по пътя, погледнах и видях, че има зажулено, беше от лявата страна на колата - от шофьорската страна. Деругата беше, като се почне от ляво на колата, от ъгъла над гумата, по предната врата, мисля. По задната лява врата, не съм сигурна дали е имало нещо. Вече не съм сигурна точно къде беше. По джантата със сигурност имаше щета и това го знам, защото това ми е най-скъпото от колата. Става въпрос за джантата на задно ляво колело. Огледало не е бил ожулено. Мисля, че вдлъбнато не е имало, а само деруга. Джантата беше изкривена и така ударена все едно липсваше парче. Това съм го запомнила най-ясно.

С качването ми в колата й се обадох, но вече бях тръгнала, и Н. като ми каза, аз спрях, отбих и видях. Впоследствие разбрах, че не е трябвало да тръгвам, а да се обадя на полицията. Първо мислех да не се обаждам на полиция, защото знам, че имам „Каско“. Обясниха ми обаче, че ако не се обадя, вноската много ще ми се качи. Писах на моя братовчед, който е полицай, и той ми го обясни това нещо. Каза ми, че трябва да сигнализирам полицията и като разбрах колко ще ми се качи вноската, реших да подам жалба, защото не е редно не по моя вина да плащам по-голяма вноска за "Каско". Не помня кога съм се обадила на братовчед ми. Може би е било в рамките на деня. Братовчед ми е полицай, с патрулка обикаля. Жалба в полицията не знам на коя дата съм подавала. Не помня след колко дни е било.

Като се чух с Н., тя ми каза, че една кола е щяла да я блъсне и след това се е ударила в моята кола. Успяла да запомни номера без последните две букви. Това ми го е написала в 19:28 ч. Към колко е станало - предполагам 5 или 10 минути преди това.

Давала съм обяснения по случая в полицията. Казах на полицаите непълнен номер на колата, така както ми го даде Н., и трябваше да го издирят шофьора. Не знам как са установили пълния номер. После ни извикаха двамата с г-н Т.. Там се запознах с него. Той пред мен каза, че не бил той, че

бил тогава на работа и това можело да се провери и че карала дъщеря му. Мисля, че не е казвал, че това не е неговият автомобил. Не ми се е извинявал. Не ми е казвал нищо друго.

Първия път отидох и написах жалба. Втория път бях с Т., когато ни бяха извикали и третият път, когато ходих с Н., мисля, че него го нямаше. Вторият път, когато говорих с него, докато сме разговаряли, полицаи не е имало при нас. Ние бяхме в едно преддверие, отпред. Когато съм ходила с Н., вътре в стаята с полицаите бяхме само ние двете. Отвън вече не си спомням дали Т. е бил също, често казано.

Когато отидох в КАТ за щетата, от застрахователната компания снимаха автомобила.

В залата влиза свидетелят Д. Т..

Сне се самоличността на **свидетеля**, както следва:

Д. Ц. Т. – родена на ****г. в гр.Пазарджик, живуща в с.Црънча, обл.Пазарджик, ****, българка, българска гражданка, неомъжена, със средно образование, работеща в казино като крупие, неосъждана, ЕГН: *****, дъщеря на жалбоподателя.

На свидетеля се разясни разпоредбата на чл.119 от НПК.

СВ. Т.: Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Пристъпи се към разпит на свидетеля Д. Т.:

СВ. Т.: Дъщеря съм на Ц. Т.. Баща ми има лек автомобил „БМВ 320“ с рег. № **** КХ. Този автомобил го управлява той, но понякога ми дава да го карам и аз в негово присъствие. От скоро почна да ми го дава да го карам сама.

На дата 29.05.2023г., нямам спомен какво се е случвало. Нямам спомен дали аз съм управлявала автомобила.

От началото на декември миналата година започнах сама да управлявам автомобила. Дотогава винаги, когато съм управлявала, е било в присъствие на баща ми. Нямам спомен да съм карала колата на датата 29.05.2023г.

Знам, че съм тук за някакъв акт. Не ми е обяснено друго. Нямам представа за какво е. Нямам представа за какво ПТП. Не знам колата някога да е попадала в ПТП, няма деруги по колата. С колата никога не е правено ПТП.

Аз имам книжка, откакто навърших 18 години, т.е. от 2021 година.

СЪДЪТ намира, че с оглед установяване обективната истина по делото, следва да допусне изготвянето на СТЕ на вещественото доказателство- запис върху компакт диск, изготвен от системния администратор на РС-Пазарджик, след предоставянето му от свидетеля И. К. ,находящ се на л.47 по делото.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-техническа експертиза.

Вещото лице, след като се запознае с материалите по делото да даде отговор на следните въпроси:

1.Установява ли се и ако да, то какъв е регистрационният номер на движещ се светло сив лек автомобил, който попада в странично съприкосновение с паркиран лек автомобил - черен на цвят, в 25-та секунда от записа?

2.Установява ли се наличието на съприкосновение между посочените два автомобила и в коя тяхна част?

ДА СЕ ПИШЕ ПИСМО до Директора на ОДМВР-Пазарджик, който да определи вещо лице от Сектор НТЛ, който да изготви допуснатата експертиза.

Да се укаже на вещото лице, че следва да изготви и депозира заключението си не по-късно от 7 дни преди датата на следващото съдебно заседание.

За изготвяне на допуснатата експертиза съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 19.03.2024г. от 13:30 часа, за която дата и час жалбоподателят – уведомен чрез пълномощника. Пълномощникът

адв.П. – уведомен. Да се призове АНО. Да се пишат писма до „Л.“ АД и ОДМВР-Пазарджик в горния смисъл.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 11:24 ч.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____